

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **D.A.**
státní příslušnost Moldavská republika

zastoupen Mgr. Petrem Mertou, advokátem sídlem 130 00 Praha 3,
Jičínská 1346/6

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2023 č. j. OAM-383/LE-BA02-K01-2022,
ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění do 30. 6. 2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

2. Proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu, v níž namítal, že Moldavsko pro něj není bezpečnou zemí. Žalovaný pochybil, jelikož se nedostatečně vypořádal s jeho argumenty a nezjistil dostatečně skutkový stav natolik, aby mohl postavit najisto, že mu v zemi původu nehrozí žádná újma. Konstatoval, že v Moldavsku byl politicky aktivní, jelikož vystupoval jako „parlamentář“ ve straně Nova Moldova, jak plyne ze správního spisu. Obává se persekuce ze strany uvedené politické strany z toho důvodu, že mu byly stranou svěřeny finanční prostředky, které měl použít za účelem politické agitace této strany a na organizaci mítinku, k rozšíření povědomí o této straně a reklamě pro ni. On ovšem tyto finanční prostředky za tímto účelem nepoužil. Vedení politické strany Nova Moldova mu pak začalo vyhrožovat a on z obavy o svůj život ze země uprchl. Využití peněz pro politické účely na jiné účely je dle žalobce v tomto ohledu nutné chápat jako politickou činnost, kdy určitá osoba pro své politické přesvědčení volí určitý způsob nakládání s finančními prostředky původně určenými pro politickou agitaci. Pokud pak jsou tyto prostředky, ať již z důvodu politického smýšlení či obtížného životního postavení, užity pro jiné účely, než mělo vedení politické strany v úmyslu, nelze vyloučit označení případného pronásledování žadatele o azyl touto politickou stranou či osobami s touto stranou spojenými právě za pronásledování z politických důvodů. Žalobce dále konstatoval, že v průběhu správního řízení zároveň uvedl, že jeho obava plynoucí z hrozící újmy, resp. porušení jeho práv a rizika neadekvátního zacházení plyne právě z jeho účasti na politickém životě, mimo jiné kromě účasti na demonstracích apod. Realita dodržování zákonů a právních předpisů v oblasti lidských práv a zejména práva na spravedlivý proces vykazuje v Moldavsku stále značné nedostatky. Zejména v oblasti soudnictví, ve vězeňském systému a v psychiatrických léčebnách stále dochází k porušování lidských práv. Především se pak v Moldavsku nedá vyloučit existence případů pronásledování dle definice článku 9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU spadající např. do kategorie „nepřiměřené nebo diskriminační trestní stíhání a trestání“. Tyto případy se týkají právě zejména osob s politickou minulostí, politicky kontroverzních a aktivních, politických aktivistů, jejich obhájců, ochránců lidských práv či aktivistů občanské společnosti.
3. Žalobce dále namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Poukázal na to, že žalovaný v rozhodnutí učinil závěr, že si je samozřejmě vědom skutečnosti, že ačkoli má Moldavsko v legislativě zakotveny prostředky proti porušování lidských práv a svobod, v realitě nebyly tyto dostatečně aplikovány a problémem v zemi je selektivní spravedlnost a obavy z nespravedlivých procesů nadále přetrvávají. Žalovaný tedy sám připouští, že v zemi nadále probíhají nespravedlivé procesy a že je spravedlnost selektivní, byť formálně má stát zakotveny prostředky proti porušování lidských práv. V dokumentu, který správní orgán sám založil do spisového materiálu jako jeden z podkladů „Základní přehled o zemi“ zpracovaný Ministerstvem zahraničních věcí, je výslovně stanoveno, že pro osoby s politickou minulostí, osoby politicky kontroverzní a aktivní, politické aktivisty, jejich obhájce, ochránce lidských práv či aktivisty občanské společnosti není Moldavsko bezpečnou zemí a že jsou tam perzekuováni. Není tedy možné, aby žalovaný při svém rozhodování k tomuto dokumentu nepřihlížel. Žalovaný ve svém rozhodnutí nemůže tento dokument opomenout či ho dokonce rozporovat. Argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí je třeba považovat za vzájemně rozpornou a rozhodnutí je tak zatížené vadou nepřezkoumatelnosti.
4. Žalobce dále namítal, že žalovaný nedostatečně zjistil a nesprávně posoudil skutkový stav. Ohradil se proti závěru žalovaného, že svá tvrzení nijak nedoložil. Namítal, že není

objektivně schopen své předchozí působení doložit. Pokud osoba prchá ze země z důvodu, že jí hrozí závažné nebezpečí, není možné po ní požadovat, aby si s sebou opatřila dokumentaci o důvodech, pro které ze země prchá. Pokud správnímu orgánu nebyly zcela zřejmé a srozumitelné jím tvrzené skutečnosti, měl provést další výslech a na případné detaily, které mohly být v důsledku překladu nesrozumitelné, jako je např. přesný název politické strany, se jej doptat a takto zjistit skutkový stav, o kterém nebude mít správní orgán žádné pochybnosti. To však žalovaný neučinil.

5. Žalobce dále poukázal na bezpečnostní situaci a stav dodržování lidských práv v Moldavsku. Správní orgán sice ve svém rozhodnutí uvádí, že 16. 2. 2023 moldavský parlament schválil novou vládu, která má prozápadní směřování, ovšem v posledních týdnech napětí v zemi stoupá a s ním přišly i důvodné obavy z toho, že by se situace mohla vyvinout podobným směrem jako na Ukrajině. V hlavním městě Kišiněv probíhají často proruské protesty, a tak hrozí, že se prozápadní vláda u moci v zemi dlouho neudrží a že se bezpečnostní situace a s ní přirozeně i dodržování lidských práv v zemi ještě zhorší. Dle žalobce toto potvrzují i nejnovější zprávy např. zpravodajský web CNN, deník The New York Times. O fenoménu proruského působení v Moldavsku dále hovoří i článek AP news. Uvedl, že v těchto zprávách se konstatuje, že byť má Moldavsko oficiálně prozápadní vládu, realita v zemi je zcela jiná a ochrana základních lidských práv, mezi které nepochybně patří právo na spravedlivý proces či zapojování se do politického života a občanské společnosti, je v zemi ohrožena a země tak není pro politické aktivisty a lidi s politickou minulostí bezpečná.
6. Žalobce uvedl, že v posledních týdnech se obavy o destabilizaci situace v Moldavsku zvýšily společně s tlakem Ruské federace, který na Moldavsko vyvíjí prostřednictvím svých agentů, maskujících se za civilisty, kterými se snaží zemi destabilizovat zevnitř. V souvislosti s touto nestabilní a stále se vyvíjející situací má důvodné obavy z toho, že by mohl být v Moldavsku pronásledován z důvodů své politické minulosti a dále z toho, že by s ním v zemi původu mohl být veden nespravedlivý soudní proces a mohl by mu být uložen nepřiměřený trest. Proto se nechce a nemůže do vlasti vrátit. Má důvodnou obavu z toho, že kdyby tak učinil, byl by okamžitě zatčen a uvězněn za účast na protestních akcích. Z tohoto důvodu tedy žádal o udělení mezinárodní ochrany a má za to, že správní orgán měl jeho žádosti vyhovět. Správní orgán jeho žádost nevyhodnotil správně, neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, v důsledku čehož nezjistil stav způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný se nevypořádal se všemi relevantními okolnostmi jeho případu a ani se na tyto dále nedotazoval.
7. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož ve vyjádření obsáhle citoval. Zdůraznil, že žalobce neprokázal, že by patřil mezi výrazné aktivisty, aby byl pronásledován z politických důvodů, či že by mu hrozila vážná újma. Žalobce se v žalobě snaží svůj příběh postavit do lepšího světla pouze účelově, aby bylo vyhověno zákonu o azylu, avšak bez reálného základu. Podotkl také, že žalobce byl policií zadržen a vyslechnut celkem dvakrát, a to ve dnech 27. 10. 2022 a 3. 12. 2022, kdy v posledním případě byl následně zajištěn v záchytném zařízení pro cizince, a to s cílem jeho vyhoštění. V případě prvního výsledku dne 27. 10. 2022 žalobce nejenže v případě návratu do vlasti zcela vyloučil, že by mu tam cokoliv hrozilo a sdělil, že mu není známa žádná překážka ani důvod, který by mu vycestování do ČR znemožňoval, ale uvedl rovněž, že do ČR přicestoval za prací. Chtěl by si zde něco přivydělat, a proto ani území ČR dříve neopustil. Vedla ho snaha o přivýdělek. Uvedl rovněž, že uposlechne vydané rozhodnutí a odjede zpět do Moldavska za svojí rodinou. 3.

12. 2022 opět potvrdil, že mu není známa žádná překážka ani důvod, který by mu znemožňoval vycestování z ČR a návrat do vlasti, kdy za důvod, proč doposud nevycestoval, označil skutečnost, že ztratil cestovní doklad, chtěl tu přes Vánoce zůstat a potom si vyřídit doklad nový a odcestovat do Moldavska. Opět se tedy ani slovem nezmínil o obavách z trestního stíhání ve vlasti, jak je předestřel před správním orgánem. Žalovaný zdůraznil rovněž to, že žalobce výslovně potvrdil, že ve vlasti žádné problémy z důvodu svého politického přesvědčení neměl a o svém činu, kterého se měl ve vlasti dopustit (zcizení peněz politické strany) sám hovořil jako o zpronevěře. Žalobce dle žalovaného rozhodně nelze považovat za nějakého politického aktivistu či osobu, které by bylo ve vlasti bez dalšího upřeno právo na spravedlivý proces. Žalovaný v této souvislosti rovněž odkázal na určitou nevěrohodnost jeho výpovědi týkající se jeho údajných potíží ve vlasti. V poskytnutí údajů žalobce totiž uvedl, že aktivním členem „Svobodná Moldava“ byl v letech 2016 – 2017 a i když i posléze měl zůstat členem, tak již podle svých slov nijak aktivní nebyl. V rámci pohovoru ale v rozporu s těmito jím poskytnutými údaji tvrdil, že v roce 2018 byl parlamentářem strany „Nova Moldava“, a tedy již ne „Svobodná Moldava“, jak tvrdil v poskytnutí údajů a ani rok svého aktivního působení ve straně neuvedl shodně. Velmi odlišně hovořil i o svých odjezdech a návratech do Moldavska, nejprve správnímu orgánu tvrdil, že z vlasti odjel v červenci 2019, kdy měl odcestovat na 8 měsíců do Německa, aby následně 22. 12. 2019 přijel do ČR, kdy i sám a tento údaj jím poskytnutí je z podstaty věci nepřesný, aby následně uváděl, že naposledy do ČR přicestoval v roce 2018, ale už neví, kdy, aby následně uvedl, že zde sice byl v roce 2018, ale poté odjel do Moldavska pro pas a následně v roce 2019 odcestoval do Německa. Pokud by tedy žalobce skutečně zcizil peníze strany v roce 2018, jak tvrdí, nemohl uprchnout, jak rovněž tvrdí. Pokud by totiž peníze zcizil před svým odjezdem ze země v roce 2018, je potom velmi podivné, že se následně do země „pro pas“, jak vypověděl, vrátil, aby následně evidentně následně další rok ve vlasti setrval. Pokud pak peníze zcizil po svém příjezdu z ČR v roce 2018, rozhodně ihned poté z vlasti neuprchl, když tam setrval až do července následujícího roku, aby následně zcela bez problémů, alespoň žalobce o žádných problémech v souvislosti se svým vycestováním z vlasti nezmínil, vlast opustil. Žádná z jím poskytnutých informací tak rozhodně nesvědčí o tom, že by měl ve vlasti problémy takového charakteru, které by bylo možné označit za pronásledování ve smyslu zákona o azylu, nebo že by takové problémy měl mít po svém návratu do vlasti. Co se týče případného trestního stíhání žalobce ve vlasti za zpronevěru, žalovaný poukázal jednak na sníženou věrohodnost jeho výpovědi s ohledem na jeho tvrzení předestřená jím v rámci řízení o správním vyhoštění, a dále na to, že v případě Moldavska nic nenasvědčuje tomu, že by se mu nemělo, pokud tedy bude skutečně obžalován, dostat spravedlivého procesu. Ostatně sám žalobce uvedl, že část zpronevěřených peněz vrátil, i když ne vše, z čehož lze dovodit, že se snaží svoji věc řešit a otázka jeho odsouzení je tak v současné době čistě teoretická.

8. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.

9. Ze správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 10. 12. 2022. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti žalobce sdělil, že je moldavské národnosti a státní příslušnosti, naposledy žil ve vlasti v Kišiněvě. Je rozvedený, obě děti žijí v Moldavsku. Z vlasti odjel v červenci roku 2019. Cestoval mikrobusem do Německa, kde strávil 8 měsíců a dále pokračoval vlakem do České republiky. Na území ČR vstoupil 22. 12. 2019. K předchozím pobytům ve státech EU sdělil, že byl nelegálně 8 měsíců v Německu. Nebyla mu udělena víza ani povolení k pobytu v jiných státech. O mezinárodní ochranu nikdy dříve nežádal. Je zdravý, nemá žádná zdravotní omezení ani jiné zvláštní potřeby. V letech 2016 až 2017 byl členem strany „Svobodná Moldava“. Už není aktivním členem strany. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že pokud by se vrátil do Moldavska, byl by okamžitě zatčen a uvězněn za účast na protestních akcích.
10. Následně v pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce vypověděl, že do České republiky přicestoval v roce 2018. V ČR pobýval již dříve, a to v letech 2015 – 2016. Přijel zde kvůli práci. V České republice má přítelkyni a v Moldavsku rodiče a děti. Při vyřizování cestovních dokladů ani při vycestování z vlasti neměl žádné problémy. O mezinárodní ochranu ihned po svém příjezdu nepožádal, jelikož se obával, že bude navrácen. O mezinárodní ochranu požádal v souvislosti se zajištěním, jelikož kdyby žádost nepodal, tak by ho určitě odeslali do Moldavska. K dotazu správního orgánu, proč o mezinárodní ochranu nepožádal již v předešlých letech, např. 2014 – 2015 či od roku 2018 doposud, odpověděl, že tady byl pouze krátkodobě a necítil potřebu o mezinárodní ochranu žádat, neřešil to, protože nepředpokládal, že zde bude tak dlouho. Správní orgán žalobce upozornil na to, že do protokolu o výsledku na Policii ČR dne 3. 12. 2022 vypověděl, že v roce 2019 vstoupil na území Německa za účelem výdělečné činnosti. Správní orgán jej požádal o vysvětlení. Na to žalobce reagoval tvrzením, že tomu špatně rozuměl, omlouvá se. V roce 2018 byl zde v České republice, pak odjel do Moldavska pro pas, pak jel do Německa v roce 2019 a poté přijel do České republiky dne 22. 12. 2019. Od té doby již nikam nevycestoval. Poté, co byl žalobce opětovně poučen správním orgánem o tom, že musí správnímu orgánu poskytovat úplné a pravdivé informace, vyjádřil se žalobce k důvodům svého odjezdu z Moldavska. Sdělil, že v roce 2018 byl parlamentářem v jedné straně – Nova Moldava. Dostal peníze od vedení strany, které měl použít na mítinky, aby přilákal lidi. Ty peníze ale takto nepoužil, ponechal si je. Následně mu začalo vedení té strany vyhrožovat a on uprchl. Na dotaz správního orgánu, zdali měl ve vlasti nějaké problémy se státními orgány své země, odpověděl, že byl odsouzen. Jiné problémy neměl. K doplňujícímu dotazu správního orgánu uvedl, že od roku 2006 do roku 2010 byl ve vězení. Byl odsouzen za zpronevěru k trestu odnětí svobody v trvání 5 let a 1 měsíc. Propuštěn byl dříve. Žalobce popřel, že by ve vlasti měl jakékoli potíže způsobené jeho rasou, národností, náboženstvím, příslušností k určité sociální skupině či politickému přesvědčení. Potvrdil, že uvedl všechny důvody, kvůli kterým žádá o mezinárodní ochranu. V případě návratu do vlasti mu hrozí 15 let vězení kvůli tomu, že opakoval trestnou činnost, tedy že zpronevěřil peníze. Na dotaz správního orgánu, zdali proti němu v současnosti je vedeno soudní či trestní stíhání, odpověděl, že mu matka říkala, že jej hledá policie. Prý měl v poště něco jako vyrozumění o trestním stíhání nebo od soudu. Veškeré informace má pouze od své matky. Na dotaz správního orgánu, proč žádný z těchto důvodů žádosti o mezinárodní ochranu neuvedl v protokolu o výsledku na policii 3. 12. 2022, odpověděl, že se bál, neočekával, že se dostane sem, myslel si, že ho policie zajistí a rovnou odešle do Moldavska. Jiné skutečnosti žalobce nesdělil. V závěru pak

byl dotázán správním orgánem, zdali chce na podporu svých tvrzení doložit nějaké doklady, dokumenty či jiné materiály. Žalobce uvedl, že se pokusí doložit pas. Zpětného přetlumočení protokolu o pohovoru se žalobce vzdal a protokol následně bez připomínek podepsal.

11. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z návratu do Moldavska kvůli zpronevěře, které se měl dopustit.
12. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku. Konkrétně žalovaný vycházel z Informace MZV ČR č. j. 102372/2023-MZV/LPTP, ze dne 8. 2. 2023, Informace OAMP: Základní přehled o zemi, Stav: 2. března 2023 a Informace Spolkového úřadu pro migraci a uprchlíky, červen 2021, z 10. 11. 2021. Podkladem rozhodnutí žalovaného byly rovněž protokoly o podání vysvětlení č. j. KRPS-266466-13/ČJ-2022-010025, ze dne 27. 10. 2022 a č. j. KRPS-297188-15/ČJ-2022-010025, ze dne 3. 12. 2022, které jsou rovněž součástí správního spisu.
13. V souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 14. 3. 2023 žalobci, resp. jeho zástupci dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí výše uvedenými seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Zástupce žalobce se k tomuto úkonu dostavil, seznámil se s obsahem správního spisu, pořídil si jeho fotokopii a následně požádal správní orgán o lhůtu pro vyjádření se a doplnění podkladů pro rozhodnutí. Tato lhůta byla správním orgánem poskytnuta. 20. 3. 2023 bylo doručeno žalovanému podání – vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí. Zjištění z tohoto podání jsou uvedena na str. 3 napadeného rozhodnutí, korespondují s obsahem správního spisu a soud tedy v podrobnostech na rozhodnutí žalovaného odkazuje.
14. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace soud považuje za zcela dostatečné a pro posuzovanou věc relevantní. Z rozhodnutí žalovaného je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, respektive jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Z obsahu správního spisu a napadeného rozhodnutí rovněž nelze dovodit, že by žalovaný nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.
15. Podle ust. § 12 písm. a) zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
16. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.
17. Ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění do 30. 6. 2023, se přitom pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.

18. Soud především zdůrazňuje, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je jeho obava z návratu do Moldavska kvůli zpronevěře finančních prostředků politické strany určených na organizaci meetingů a které žalobce využil pro svou potřebu. Žalobce uvedl, že mu vedení strany začalo vyhrožovat poté, co peníze zcizil. Současně se žalobce nezmínil o jakýchkoliv svých činech, které by bylo možné považovat za politicky motivované a za takové, které by vyvolaly takový zájem státních orgánů Moldavska, aby je bylo možné považovat za pronásledování ve smyslu zákona o azylu. Soud zcela sdílí závěr žalovaného, že v průběhu správního řízení žalobce neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Žalobce sice tvrdil, že v letech 2016-2017 byl členem strany Svobodná Moldava a vyjádřil obavu z toho, že v případě návratu do vlasti by byl okamžitě uvězněn za účast na protestních akcích, současně ovšem sdělil, že již není aktivním členem strany. Žalobce nikdy nebyl v souvislosti s účastí na protestních akcích jakkoliv vyšetřován či stíhán. Soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť zcela souhlasí se závěry žalovaného.
19. Za správné, zákonné, zjištěným informacím odpovídající a taktéž náležitě odůvodněné považuje soud i závěry žalovaného o nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Obavy žalobce z toho, že proti němu bylo ve vlasti zahájeno trestní stíhání za zpronevěru finančních prostředků politické strany, nemají žádnou souvislost s důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný v této souvislosti rovněž přiléhavě poznamenal, že žalobce nebyl schopen ani přesně sdělit, zdali proti němu ve vlasti vůbec bylo zahájeno trestní stíhání. Žalobce pouze neurčitě tvrdil, že ho v místě bydliště hledala policie a „něco“ měl v poště. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobce, jak plyne z podkladů rozhodnutí, může ve vlasti využít k ochraně svých práv právního systému své země. Nelze nikterak předjímat, zdali žalobce bude shledán vinným, to je výlučně v kompetenci moldavských orgánů, stejně tak i jejich odpovědnost za vedené trestní řízení. Podstatné pro posuzovanou věc je ta skutečnost, že případné trestní stíhání pro zpronevěru peněz, nemá žádnou souvislost s taxativně stanovenými důvody pro udělení azylu. Shodně jako žalovaný i soud má značné pochybnosti o tom, zdali se žalobcem tvrzený „azylový příběh“ zakládá na skutečném stavu věci, a to z důvodu zcela odlišných tvrzení žalobce v předchozích řízeních ve věci správního vyhoštění a zajištění. Žalobce byl vyslechnut dvakrát a to 27. 10. 2022 a 3. 12. 2022, přičemž uvedl, že mu není známa žádná překážka ani důvod, který by mu vycestování z ČR znemožňoval, sdělil, že do České republiky přicestoval za prací, chtěl si zde něco přivydělat, proto z České republiky nevycestoval. 3. 12. 2022 toto zopakoval a za důvod, proč doposud nevycestoval, označil ztrátu cestovního dokladu. Nikdy se ani slovem nezmínil o údajných obavách z trestního stíhání ve vlasti. Žalovaný rovněž zcela přiléhavě poukázal na to, že v rámci sepsu protokolů žalobce odpovídal přiléhavě na všechny otázky, které mu byly pracovníkem policie kladeny, vždy potvrdil, že veškerým otázkám rozuměl a nezmínil se nikdy o jakékoliv své zdravotní indispozici. Soud současně připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již vyřčené, a proto i ve vztahu k závěrům žalovaného o nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. b) zákona o azylu soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

20. Tvrzené obavy žalobce z pronásledování soud neshledává opodstatněnými ani z hlediska podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 14a zákona o azylu, tedy doplňkové ochrany. Ta se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu). Při hodnocení této otázky je nutno hodnotit stav současný, respektive stav k návratu žalobce do země původu s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 80/2007-87, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že pro zjištění okolností rozhodných pro udělení doplňkové ochrany je tedy určující doba případného návratu žadatele o azyl do jeho vlasti. Soud má za to, že správní orgán posoudil individuálně situaci žalobce na základě jeho tvrzení a tyto konfrontoval s informacemi získanými z různých zdrojů, které jsou součástí správního spisu a soud se s jeho závěry, na které v podrobnostech odkazuje, ztotožňuje.
21. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.08.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně